

ת"פ 34465/10/15 - מדינת ישראל נגד תאמר צאפוט

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 34465-10-15 מדינת ישראל נ'
צאפוט(אסיר)
02 נובמבר 2015

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

תאמר צאפוט (אסיר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד ניר עמלי מטעם הנאשם: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד חאזם יוסף

החלטה

זימנתי את הצדדים להיום לאחר שהסתבר כי גזר הדין אשר ניתן ביום 27.10.15 שגוי, וזאת לאחר שנשלח לנט קובץ אשר אינו קשור לנאשם.

נוכח הטעות שנפלה, אני מורה על ביטול גזר הדין מיום 27.10.15.

בית המשפט מודה לצדדים על תשומת ליבם.

<#8#

ניתנה והודעה היום כ' חשוון תשע"ו, 02/11/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט

עמוד 1

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של **כניסה ושהייה בישראל שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.
2. על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו, עולה כי הנאשם נכנס לישראל שלא כחוק כחודש וחצי טרם מעצרו ולן באזור אום אל פחם. עד למעצרו עבד הנאשם בעבודות בנייה באזור בית שאן, שם הועסק על ידי אחר. בתאריך 18/10/15 בשעה 10:00, נעצר הנאשם על ידי שוטרים בבית שאן.
3. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והורשע בביצוע עבירת כניסה לישראל שלא כחוק.

דין:

7. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
8. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. הערך המוגן בעבירת הכניסה והשהייה בישראל שלא כדין הינו ערך שלום הציבור ושלמות גופו בשעה שניסיון העבר וההווה מלמדנו כי יש בשהיית נאשמים תושבי שטחים ללא היתר בתחומי מדינת ישראל כדי לסכן בטחון אזרחי המדינה.
9. ביהמ"ש העליון ברע"פ 3173/09 **מוחמד פרג'ין נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, ביום 23.04.09), בחן את רף הענישה הראוי בעבירות כגון דא. בית המשפט הדגיש את החובה לשקול את הנסיבות האישיות הקונקרטיות של כל נאשם ונאשם בטרם גזירת דינו.
10. ברע"פ 4088/13 **הדרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 11.6.13), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בכניסה בודדת למדינת ישראל. בית המשפט השלום הטיל עליו 3 ימי מאסר והמדינה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי אשר התערב בעונש והטיל עליו 30 ימי מאסר בפועל. הנאשם הגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון ושם נקבע כי אין בעונש שהושת על הנאשם כל סטייה, ובוודאי שלא סטיה מהותית, ממדיניות הענישה הנוהגת, ככל שמדובר בעבירה של כניסה שלא כדין לישראל. אם כי נקבע כי :

"בדברי אלה, אין כדי לקבע את מתחם הענישה אשר אוזכר על ידי בית המשפט המחוזי, שכן קביעת המתחם הינה תלויה נסיבות אותן יש לבחון, בכל מקרה ומקרה, ואין לשלול את האפשרות כי ניתן יהיה להסתפק, במקרים המתאימים, גם בעונש מאסר מותנה".

11. מתחם הענישה בגין עבירה זו, בנסיבות דומות של כניסה ראשונה ויחידה לישראל ללא היתר, נקבע על ידי בית המשפט העליון בהלכת אלהרוש (רע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל**). נוכח האמור, אני קובע בהתאם להלכה זו כי **מתחם העונש ההולם** לגבי העבירה שבה הורשע הנאשם שלפניי נע בין **מאסר מותנה לבין 5 חודשי מאסר** (הכוללים את המאסר המותנה).

12. במסגרת קביעת מתחם העונש הראוי התחשבתי בעובדה כי כניסה לישראל ללא היתר מבוצעת תוך תכנון מוקדם ועל אף שידוע לנאשמים כי קיימת אכיפה מוגברת בעבירות הללו. הגם שבית המשפט מודע למצוקה הכלכלית הפוקדת את שטחי יהודה ושומרון הרי שאין במעשיו של הנאשם משום כורח אלא הפרת החוק.

13. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות. עצם הכניסה של אדם בלתי מורשה לתחומי המדינה מצביעה על חסר בטחוני בבדיקתו וסיכון מובנה לביטחון הציבור בישראל. קל וחומר על רקע ביצוע מעשי טרור מבית ומחוץ שפקדו את המדינה בחודשים האחרונים. לא ניתן לנתק נסיבות ביצועה של העבירה והנזק הפוטנציאלי הטמון בביצועה ממאורעות השבועות האחרונים הפוקדים את מדינת ישראל והרצופים פיגועים וניסיונות לפגוע באזרחי המדינה, אשר אף גבו עד כה קורבנות בנפש ובגוף ואשר בוצעו על פי רוב על ידי תושבי הרשות אשר חלקם הגדול נטול עבר פלילי קודם כדוגמת הנאשם שבפניי.

הסנגור הדגיש כי הנאשם נכנס לישראל עובר לשינוי במצב הביטחוני ולכן אין להחמיר בעונשו נוכח שינוי הנסיבות. בהקשר זה אציין כי הנאשם נשאר בישראל ללא היתר במהלך כל תקופה זו על אף ההסלמה במצב הביטחוני ולא חזר לשטחי הרשות הפלסטינית על אף האכיפה המוגברת והסיכון שייעצר.

לאור היעדר עבר פלילי מחד ומאידך היעדר המלצה שיקומית טיפולית או נסיבות אישיות חריגות לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש ההולם במקרה זה לקולא או לחומרא.

14. **באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. אין חולק כי עונש המאסר בפועל יפגע בנאשם ובבנימשפחתו וכיביד על פרנסת המשפחה.

ב. הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה ובכך נטל אחריות על מעשיו.

ג. עברו של הנאשם, כאמור, נקי ונטול הרשעות קודמות.

15. לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם ופגיעת העונש בנאשם, עולה כי שיקול הרתעת הרבים הינו שיקול ממשי בעבירות כגון זו בה הורשע הנאשם בימים כתיקונם, קל וחומר בימינו אלו. לא התעלמתי מדברי הסגור לפיהם נפסק כי אין במצב הביטחוני כדי לשנות את מתחם הענישה בעבירה זו. יחד עם זאת מתחם ענישה לחוד והעונש שייגזר בתוך מתחם זה לחוד. בהקשר זה למצב הביטחוני יש השלכות בנוגע לעונש הראוי בתוך מתחם הענישה.

16. על אף שזו הרשעתו הראשונה של נאשם זה, לא אוכל להסתפק בימים הספורים בהם שהה הנאשם במעצר עד כה ובענישה הצופה פני עתיד בלבד, דהיינו מאסר מותנה וזאת בשל המצב הביטחוני השורר בתקופה זו והסיכון לביצוען של עבירות חמורות על ידי שוהים בלתי חוקיים במסגרת גל הטרור הנוכחי. לאור האמור לעיל ובהתחשב בהיעדר עבר פלילי, הודאה בהזדמנות הראשונה ובשאר השיקולים אשר פורטו לעיל, מצאתי כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש הממוקם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם, כפי שנקבע לעיל.

17. לאור כל האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר לריצוי בפועל לתקופה של 31 ימים בניכוי ימי מעצרו מיום 18/10/15.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום כ' חשוון תשע"ו, 02/11/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט